

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Žalostno se bodo te dni glasili zvonovi. V procesiji pojdete na pokopališče, da obiščete drage rajinke in pomolite za nje. November je posvečen spominu na *verne duše*. Koliko jih je, plemenitih duš, ki se pripravljajo v vicah na svoj vnebohod! Njim veljaj ta mesec naša misel in naša molitev.

Imel sem prijatelja, ki je zelo častil duše v vicah. Pomagal jim je z molitvami in drugimi dobrimi deli. Zatrjeval mi je, da mu verne duše večkrat pomagajo. Trdil je, da ne rabi nikoli ure-budilke. Ko mora kdaj zjutraj pred navadno uro vstati, se priporoči ljubim dušam v vicah in gotovo se zbudi o pravem času. — Pa to je le malenkost. Koliko drugim ljudem so duše v vicah že čudežno pomagale v prav važnih zadevah, v hudih gmotnih stiskah, ob neozdravljivih boleznih, posebno pa še v raznih dušnih potrebah. Če vas, otroci, še opozorim na to, da bodo te duše, ki že zdaj tako rade pomagajo, prišle kmalu v sveta nebesa k Mariji in Jezusu, kjer bodo še z večjo vnemo in uspehom lahko prosile za vas, potem sem prepričan, da bodete ta mesec tudi vi veliko pomagali dušam v vicah in molili zanje.

O molitvi govorimo letos. Ko vas želim danes pridobiti za to, da pomagata ta mesec z obilo in gorečo molitvijo trpečim dušam v vicah, naj vas opozorim na to, da moramo moliti ne samo zase, marveč tudi za

dr u g e. Glavna zapoved naše svete vere je zapoved ljubezni: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem... Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« Kakor hočemo sebi dobro, tako moramo hoteti tudi svojemu bližnjemu. Saj smo vsi otroci božji, navezani drug na drugega. Vsakdo izmed nas je prejel od mnogih ljudi prav mnogo dobrega. Tega se skoroda ne zavedamo. Marsikateri vas, mojih dragih mladih prijateljev, si mogoče misli, da je že dovolj, če je hvaležen svojim staršem, bratom, sestram, stricem, tetam in še kakemu redkemu človeku, do drugih pa da nima nobenih dolžnosti, da bi jim bil hvaležen. Temu pa ni tako. Skoro vse človeštvo služi poedincu.

Kaj se vam zdi, ljubi otroci, koliko ljudi je moralo sodelovati, da vi zdaj lahko читate »Angelček«? Pogledjmo le površno, kako nastane številka vašega lista. G. urednik zbere potrebne spise in dopise, jih prebere, popravi in da v tiskarno. Tiste članke je spisalo nekaj sotrudnikov. Pri pisanju so rabili papir. Odkod papir? Kupili so ga v trgovini. V trgovino je prišel iz tovarne. V tovarni so izpremenili ogromne množine lesa v papir. Koliko tisoč rok je moralo pri tem delati! Da lahko delajo papir, so morali zidati tovarno za papir. Koliko lopat je kopalo v zemljo za ta temelj, koliko zidarjev je zidalo, koliko podajačev in voznikov je pripravljalo gradivo! V tovarni so rabili tudi stroje. Dobili so jih iz druge tovarne (za stroje), kjer je bilo spet zaposlenih tisoč in tisoč pridnih rok. — Pojdimo z rokopisi v tiskarno! Stavci začno staviti rokopise, pri tem pa rabijo veliko kovinastih črk. Odkod te črke? Prišle so iz tovarne za črke. Spet se je mučilo v slabem zraku veliko ljudi, da izobličijo iz kovine te črke. Pa kovina odkod? Iz zemlje. V duhu greste v rudnike in si ogledate težko delo rudarjev. V milijonih so zapustili beli dan, se spustili v temne jame, v smrtno nevarnost, da spravijo kovino na dan. — Ko so stavci postavili rokopise, pride stavek v tiskarski stroj. Tega je izgotovila tovarna za tiskovne stroje. Črnilo, s katerim se mažejo črke, je prišlo spet iz druge tovarne. Spet so delali tisoči in tisoči radi nas. Ko je »Angelček« dotiskan, mora napraviti krajšo ali daljšo pot, da pride do vas. Večinoma se vozi po železnici. Koliko ljudi je delalo železnico, me-

rilo, kopalo, polagalo pragove? In spet so razne tovarne s tisoči delavcev dale tračnice, vozove, lokomotive itd.

Otroci božji! Koliko ljudi vam služi, ko vi zajtrkujete, kosite, večerjate, se oblačite — tega se morda do danes niste niti zavedali. Bodite hvaležni človeški družbi, od katere prejimate toliko dobrot! Molite za vse ljudi! Koliko tisoč in tisoč vaših tihih dobrotnikov je že mrtvih, njih duše pa trpe morda v vicah. Pomagajte jim! Porabite ta mesec sv. maše, sv. obhajila, sv. rožne vence in druge pobožnosti v to, da jim pripomorete, dušam v vicah, do svetih nebes.

Kakor ste zdaj še mladi, boste vendar tudi vi enkrat umrli. Kako dobro vam bo delo, če bodo drugi za vas molili. Kar sebi želite, to zdaj drugim naredite! Pri vašem plemenitem stremljenju pa naj vas blagoslovi z ljubim Sinom — devica Marija!

Uganke.

Včera j so rekli: bo; jutri pa porekó: je že bilo. Kaj je to?
(Danes.)

Kdo ima pet prstov pa nobenega nohta?
(Rokavica.)

Kaj bi slepec rad imel, ti pa ne?
(Eno zdravo oko.)

Mesta imam, pa nobene hiše; gozde imam, pa nobenega drevesa; reke imam in jezera, pa nobene ribe. Kdo sem?
(Zemljevid.)

Pride, pri nas je in gre, a noben cesar in noben kralj ga še ni videl ne slišal. Kdo je?
(Čas.)

Stegnjeno leži in zvija se kakor kača ter pravi: »Zapodite mi kokoši, psov se ne bojim!« Kdo je?
(Čiv.)